

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25CoPr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115215906
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8115215906.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Košču a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Milana Majerníka v právnej veci žalobcu: H. F., F.. XX.X.XXXX, T. H., J. XX, právne zastúpený JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom v Prešove, Hlavná 17, IČO: 36 164 666, proti žalovanému: Fakultná nemocnica s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, Prešov, Hollého 14, právne zastúpený JUDr. Tomášom Gogom, advokátom v Košiciach, Kupeckého 4, IČO: 36 863 947, v konaní o náhradu mzdy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 17Cpr/2/2015-99 zo dňa 13. decembra 2017 a odvolaní žalobcu proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 17 Cpr /2/2015-103 zo dňa 13. januára 2018, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 17Cpr/2/2015-103 zo dňa 13.01.2018 v napadnutej časti, t.j. výroku ktorým bola žalovanému proti žalobcovi priznaná náhrada trov konania o žalobe o náhradu mzdy a v rozsahu zrušenia mu vec v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len súd prvej inštancie) rozsudkom, č. k. 17Cpr/2/2015-99 zo dňa 13. decembra 2017 rozhodol v konaní o náhradu mzdy tak, že

I. Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania od žalobcu vo výške 100 %.

2. Rozsudkom (dopĺňacím) súd prvej inštancie v konaní vedenom pod č. k. 17Cpr/2/2015-103 zo dňa 13. januára 2018 rozhodol tak, že

I. Súd d o p ľ ň a rozsudok vyhlásený 13.12.2017 v II. výroku takto:

„Súd z a s t a v u j e konanie v časti nároku na náhradu mzdy nad sumu 1.108,13 Eur.

Žalobca m á nárok na náhradu trov konania titulom žaloby o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou vo výške 100 % od žalovaného s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením v zmysle § 262 CSP.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok vo výške 99,50 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet OS Prešov."

3. V odôvodnení rozsudku č. k. 17Cpr/2/2015-99 zo dňa 13. decembra 2017 súd žalobu zamietol, pričom o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP z dôvodu, že žalobca v konaní o priznaní nároku na náhradu mzdy nebol úspešný, súd mu nepriznal nárok na náhradu trov konania a tieto

priznal žalovanému vo výške 100 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku v zmysle § 262 ods. 1, 2 CSP.

4. V doplniacom rozsudku č. k. 17Cpr/2/2015-103 zo dňa 13. januára 2018 okrem iného uviedol, že opomenul rozhodnúť o zastavení konania v časti, v ktorej bola žaloba vzatá späť, a preto v doplniacom rozsudku v zmysle § 225 CSP rozhodol o čiastočnom zastavení konania. Taktiež uviedol, že ak v prvom rozsudku rozhodol o vylúčení žaloby v časti o náhradu mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru na samostatné konanie, teraz v tejto časti žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania od žalobcu vo výške 100 %, avšak opomenul rozhodnúť o náhrade trov konania z predchádzajúceho konania o určení neplatnosti výpovede o náhradu mzdy, keďže podľa právoplatného rozsudku, pôvodne vedeného pod sp. zn. 17Cpr/6/2013, o trovách konania mal rozhodnúť v konečnom rozhodnutí. Súd vydal doplniaci rozsudok, ktorým rozhodol o trovách konania o neplatnosť výpovede a o týchto trovách rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, a keďže žalobca bol v konaní o neplatnosť výpovede úspešný, priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 % od žalovaného s tým, že o výške o trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku sp. zn. 17Cpr/2/2015. Vzhľadom na to, že pri trovách konania ide o dva rozdielne nároky, a to určovací žalobu o neplatnosť výpovede, v ktorej bol žalobca plne úspešný a o náhradu mzdy z neplatnej výpovede, kde bol žalobca neúspešný, súd má za to, že nemožno určiť výšku tejto náhrady percentuálne, ale samostatne dvoma výrokmi o náhrade trov konania, keď trovy konania pri predmete sporu, ktorý nemožno peniazmi oceniť sa vypočítavajú z pevnej sumy a náhrada trov konania pri oceníteľnom predmete sporu sa určuje podľa výšky žiadaného plnenia, resp. priznaného plnenia. Z tohto dôvodu nemožno tieto dva spôsoby výpočtu náhrady trov konania vyjadriť pomerným rozdelením.

5. Žalobca podal proti rozsudku Okresného súdu Prešov, zo dňa 13. decembra 2017 ako aj proti doplniacemu rozsudku zo dňa 13. januára 2018 odvolanie, a to proti druhému výroku rozsudku, zo dňa 13.12.2017. Okrem iného uviedol, že doplniaci rozsudok nebol vyhlásený verejne a táto zákonná náležitosť v tomto prípade pri vyhlásení doplniaceho rozsudku tak absentovala. Uviedol, že pôvodne podal žalobu o neplatnosť výpovede a náhradu mzdy. V spore o neplatnosť výpovede bol úspešný v celom rozsahu a časť o náhradu mzdy bola vylúčená na samostatné konanie. V pôvodnom rozhodnutí bolo určené, že o trovách konania sa rozhodne v konaní o náhradu mzdy. Počas sporu o náhradu mzdy bola zaplatená časť mzdy vo výške 4.318,19 eur, pričom zobral svoj nárok nad sumu 1.108,13 eur späť a v tejto časti súd jeho žalobu zamietol. Svoj nárok zobral späť pre správanie žalovaného, ktorý mu zaplatil náhradu mzdy v uvedenej výške, a teda procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti. Nemohol mu preto súd priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ale naopak mal pomerne priznať náhradu trov konania žalobcovi. Uviedol taktiež, že konanie začalo podaním žaloby dňa 28.03.2013 a žalovaný mu zaplatil náhradu mzdy až 31.07.2015 teda nesporne v priebehu sporu. Má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá oporu v zákonných ustanoveniach CSP o náhrade trov konania. Uviedol, že ak by v napadnutom rozsudku súd prvej inštancie mal uvedený vo výroku rozsudku aj výrok o zastavení konania, všimol by si, že žalovaný nebol úspešný v celom rozsahu v konaní o náhradu mzdy a nepriznal by mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žiadal, preto napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade trov konania zmeniť a priznať mu náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

5. Súd doručil odvolanie žalovanému, ktorý sa k nemu však nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovení § 34 CSP (Civilný sporový poriadok, zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej iba „CSP“, platný od 1.7.2016) preskúmal napadnuté rozsudky súdu prvej inštancie podľa zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP (a contrario) a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

7. Z obsahu podaného odvolania žalobcom vyplýva, že namieta nesprávnosť rozhodnutia výroku č. II v rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 13. decembra 2017, ktorým súd prvej inštancie vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania od žalobcu vo výške 100 %.

8. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súčasťou základného práva na súdnu ochranu je podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nepochybne aj nárok na náhradu trov konania. Obsahom práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy je ratione materiae aj právo na rozhodnutie o trovách, resp. o náhrade trov konania v súlade so zákonom.

9. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania je potrebné vychádzať predovšetkým zo zásady úspechu v spore, ktorá sa premieťa v ust. § 255 ods. 1 CSP ako základné kritérium priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci charakteristická pre sporové konania sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom, t. j. víťazstvom v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný. U žalobcu ide o plný úspech vo veci aj vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej (v prípade žaloby na plnenie ide nielen o istinu, ale aj o príslušenstvo), t. j. ak sa žalobe vyhovel v celom rozsahu. Ďalej je potrebné uviesť, že ak strana sporu v jednej žalobe uplatní niekoľko samostatných nárokov, postupuje sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa zásad pre priznanie náhrady trov konania pri každom nároku samostatne. Nemôže teda úspech žalobcu v spore týkajúcom sa iba niektorého nároku založiť právo na náhradu trov konania vo všetkých nárokoch. Trovy, ktoré strana sporu súčasne vyložila na viac spoločne prejednávaných nárokov je potrebné rozdeliť podľa pomeru výšky jednotlivých nárokov. Súd tak o nároku na náhradu trov konania rozhoduje dvoma samostatnými výrokmi. Pri objektívnej kumulácii treba za plný úspech považovať aj to, ak strana uspeje pri uplatňovaní jedného nároku, kým ostatné nároky budú zo zákonom splnených podmienok vylúčené na samostatné konanie. Úspešná strana má v tomto prípade plný nárok na náhradu trov konania bez ohľadu na to, aký bude procesný výsledok ďalších nárokov prejednávaných a rozhodnutých v samostatnom konaní.

10. Odvolací súd poukazuje, že súd prvej inštancie sa dôsledne neriadil týmito zákonnými predpokladmi pre priznanie náhrady trov konania vyplývajúcimi z ustanovení § 255 a nasl. CSP.

11. Z tohto dôvodu bude potrebné, aby súd prvej inštancie nároky žalobcu v zmysle podaného odvolania opätovne preskúmal. Je totiž nesporné, že žalobca mal plný úspech v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, pričom mu súd prvej inštancie v tejto časti konania priznal nárok proti žalovanému v rozsahu 100 %. Ide tu pritom o uplatnenie zásady úspechu v spore, ktorá sa prejavila tak, že neúspešný žalovaný je povinný nahradiť v spore o neplatnosť výpovede trovy konania úspešnej strane - žalobcovi, ktoré jej vznikli. Je taktiež zrejmé, že proti tomuto výroku rozsudku súdu prvej inštancie sa neodvolala žiadna zo sporových strán. Odvolanie žalobcu tak smeruje iba proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania od žalobcu v rozsahu 100 %. Takýto výrok súdu prvej inštancie sa javí prinajmenšom zmätočný, navyše ak nie je ani uvedené, ktorého nároku žalobcu sa týka. Nie je však ani zákonným, teda v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP a ani v súlade s ust. § 256 ods. 1, 2 CSP. Súd prvej inštancie v tejto časti neskúmal dostatočne, akú výšku náhrady mzdy žalobca požadoval od žalovaného, akú výšku náhrady mzdy mu žalovaný v priebehu konania uhradil, aká výška tejto náhrady mu bola (teraz už právoplatne) súdom prvej inštancie zamietnutá. V tejto časti sa tak javí rozhodnutie súdu prvej inštancie nielen zmätočným, ale aj nepreskúmateľným, a preto bola potreba ho v napadnutej časti zrušiť.

12. Preto odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Súd prvej inštancie preto bude musieť nanovo rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania týkajúceho konania v časti o sa náhradu mzdy, pričom sa bude dôsledne riadiť vyššie uvedeným.

14. Čo sa týka odvolacej námietky žalobcu, že dopĺňací rozsudok nebol vyhlásený verejne, v zmysle § 219 ods. 1 CSP, odvolací sa stotožňuje s odvolateľom, že v zmysle § 219 ods. 1 CSP, rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. V predmetnej veci však išlo o vyhlásenie rozsudku - dopĺňacieho rozsudku, týkajúceho sa zastavenia konania a rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania. Takéto rozhodnutie má charakter uznesenia, čo znamená, že nejde o rozhodovanie o veci samej a táto namietaná vada, sama o sebe nemôže mať za následok, že iba z tohto dôvodu, by bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti zrušiť. Preto odvolací súd na túto odvolaciu námietku neprihliadol.

15. Toto uznesenie bolo prijaté odvolacím senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).